ഒരു ചിത്രത്തിന്റെ പഞ്ച രജത ജൂബിലി: കഥാപാത്രത്തിന്റെ ചരമശതാബ്ദിയും

മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ജാതിക്കുതലവന്മാരിൽ സമാനതകളില്ലാത്ത വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേത്. നസ്രാണി പരിഷയെ വാഗ്ദത്ത കനാനിലേയ്ക്കു നയിച്ച ആ മഹാനുഭാവന്റെ കരങ്ങൾ കായൽകൃഷി മുതൽ പത്രപ്രവർത്തനം വരെ നീണ്ടത് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഉറച്ച ഒരു അടിസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ദീർഘകാല പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി ആയിരുന്നു.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ *കുന്നംകുളം വ്യാപാരദൃഷ്ടി* പതിഞ്ഞ മറ്റൊരു സുപ്രധാന മേഖല മനുഷ്യവിഭവശേഷിയുടെ കണ്ടെത്തലും അതിന്റെ ഫലപ്രദമായ വിനിയോഗവുമായിരുന്നു. അതിൽ അദ്ദേഹം അത്യധികം വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. മുളന്തുരുത്തിപള്ളിയിലെ ഒരു സാധാരണ ഇടവകപ്പട്ടക്കാരനായ *...നമ്മുടെ ചാത്തുരുത്തിൽ കോറി ഗീവറുഗീസു കത്തനാരെ ...* കണ്ടെത്തി മലങ്കരയുടെ ആത്മീയ ശക്തി സ്രോതസായ പ. പരുമല തിരുമേനിയായി വളർത്തിയതും, പരുമല സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന മലങ്കര മല്പാൻ വട്ടശേരിൽ ഗീവർഗീസു കത്തനാരുടെ അനിതരസാധാരണമായ കഴിവുകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ സഭയുടെ മുഖ്യധാരയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്ന് തന്റെ ശക്തനായ പിൻഗാമിയായ പ. വട്ടശേരിൽ തിരുമേനിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയതും ഇതിന്റെ അറിയപ്പെടുന്ന രണ്ടു ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ ഇവയുടെ അത്ര തന്നെ പ്രാധാന്യമുള്ള മറ്റൊരു കണ്ടെത്തലായിരുന്നു ഇടവഴിക്കൽ മാത്തു പോത്തൻ എന്ന ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്.

ക്നാനായ സമുദായ അംഗവും കോട്ടയം വലിയപള്ളി വികാരിയും പഴയസെമിനാരിയിലെ ആദ്യ വിദ്യാർത്ഥിയും സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സെക്രട്ടറിയും ശെമ്മാശനുമായിരുന്ന ഇടവഴിക്കൽ ഉമക്കാണ്ട ചെറിയാൻ പീലിപ്പോസു കത്തനാരുടെ മൂത്തപുത്രൻ മാത്തുവിന്റെയും പള്ളം തൈപ്പറമ്പു അച്ചാമ്പിളയുടേയും ഏക സന്താനമായി കൊല്ല വർഷം 1033 മകരം പതിനഞ്ചിനു (1857) ജനിച്ചു. വിവിധ ആശാന്മാരുടെ കീഴിലെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം 1869-ൽ സി.എം. എസ്. കോളജിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചു. കൊല്ലവർഷം 1050 (1875) ഇടവം നാലിനു തുരുത്തിക്കാട്ട് കണ്ടല്ലുമണ്ണിൽ കുരുവിളയുടെ മകൾ കുഞ്ഞച്ചുവിനെ വിവാഹം ചെയ്തു. 1876-ൽ ഫസ്റ്റ്ക്ലാസോടെ മെട്രിക്കു

ലേഷൻ ജയിച്ചു. 1057 (1882) -ൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ വ്യവഹാര കാര്യസ്ഥനായി പൂർണ്ണസമയ സമുദായ സേവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. തുടർന്ന് (1883) അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി സെക്രട്ടറിയായി. അതോടൊപ്പം സഭയുടെ അനേക ഇതര ചുമതലകളും വഹിച്ചു. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഇടപെടൽ മൂലം സഭ പിളർപ്പിലേയ്ക്കു നീങ്ങിയതോടെ 1910-ൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമനു രാജി സമർപ്പിച്ചു സഭാ സേവനത്തിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞു. 1914-നു കൊല്ലവർഷം 1090 ചിങ്ങം 9 (1914 ഓഗസ്റ്റ് 25)-ന് നിര്യാണം പ്രാപിച്ചു കോട്ടയം വലിയപള്ളിയിൽ കബറടക്കി. ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ ജീവിതരേഖ ചുരുക്കത്തിൽ ഇത്രയുമാണ്.

എന്നാൽ ഈ ലഘുവിവരണത്തിൽ ഒതുങ്ങുന്നതല്ല ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ വ്യക്തിത്വവും സംഭാവനകളും. വ്യക്തിയല്ല അതൊരു പ്രതിഭാസമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലും അതിൽ തെറ്റില്ല. ഇരുപത്തിനാലാം വയസിൽ സമുദായ സേവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ച *പോത്തച്ചൻ* തന്നെ ഏൽപ്പിച്ചതും സ്വയം ഏറ്റെടുത്തതുമായ സകല ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും അനന്യസാധാരണമായ സൂക്ഷ്മതയോടെ വിജയകരമായി പൂർത്തീകരിച്ച ഒരു അതുല്യ പ്രതിഭയായിരുന്നു. വ്യവഹാര കാര്യസ്ഥൻ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയായി മാറിയത് ഇതിനിടയിലെ ഒരു സ്വാഭാവിക പരിവർത്തനം മാത്രമായിരുന്നു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ എന്തിനുവേണ്ടി പൊരുതിയോ, ഏതു പോരാട്ടത്തിൽ താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായിയായി പങ്കുചേർന്നോ, ആ യുദ്ധത്തിന്റെ വിജയത്തിനായി പത്രാധിപർ, ഗ്രന്ഥകാരൻ എന്നിങ്ങനെ പല വേഷവും ഇ. എം. ഫിലിപ്പിനു കെട്ടേണ്ടിവന്നു. കെട്ടിയ എല്ലാ വേഷവും ആത്മാർത്ഥതയോടെ നന്നായി ആടിത്തിമിർത്താണ് അദ്ദേഹം അരങ്ങൊഴിഞ്ഞത്.

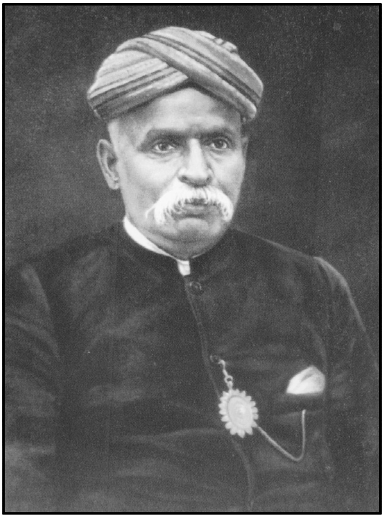

ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ സമുദായ സേവനത്തിനു വ്യക്തമായും രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളുണ്ട്. 1882 മുതൽ 1889-ലെ റോയൽ കോടതി വിധി വരെയുള്ള *ദുരിതകാലം* ആണ് അവയിൽ ഒന്നാമത്തേത്. കിടപ്പാടം പോയിട്ട് ഇരിപ്പിടം പോലും ഇല്ലാതെ *പട്ടിണിയും പരിവട്ടവുമായി* ദിനംകഴിയുന്ന സഭാദ്ധ്യക്ഷന്റെ വ്യവഹാര കാര്യസ്ഥന്റെ സ്ഥിതി ചിന്ത്യം. ആലപ്പുഴയിൽ കേസിനായി താമസിക്കുമ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അംശവടിയും മോതിരവും പണയം

വെച്ച് നിത്യവൃത്തി കഴിയേണ്ടി വന്ന സമയമുണ്ട്. അതിനുമപ്പുറം ... *ഈ ഉപവാസം വല്ല നോമ്പിലുമായിരുന്നെങ്കിൽ ആത്മഗതിയേലും കിട്ടിയേനെ* എന്നു വിശന്നു പൊരിയുന്ന ചെറുപ്പക്കാരനായ ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ ആത്മഗതവും, അതു കേട്ട് സമാനസ്ഥിതിയിൽ അടുത്ത മുറിയിൽ കഴിയുന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ കണ്ണിൽ പൊടിഞ്ഞ കണ്ണുനീരും ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പരിച്ഛേദമാണ്.

1886-ൽ സെമിനാരി കേസിന്റെ ഹൈക്കോടതി വിധി വന്നതോടെ സ്ഥിതിഗതികൾക്ക് അല്പ വ്യത്യാസം വന്നു. ഈ വിധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിധിനടത്തു ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. അക്കൊല്ലം മിഥുനത്തിൽ ആലപ്പുഴ ജില്ലാകോടതി വിധിനടത്തു അനുവദിച്ചു ഉത്തരവായി. തുടർന്ന് ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ വാക്കുകളിൽ ... *ആ ഉത്തരവിൻപ്രകാരം ആമ്മ്യൻ കോട്ടയത്തു വന്നപ്പോൾ സെമിനാരി കെട്ടിടങ്ങൾ പൂട്ടിക്കാണുകയാൽ വിവരം കോർട്ടിലേയ്ക്കു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തതിൽ കൊല്ലനെ വരുത്തി തുറപ്പിക്കാൻ ആമ്മ്യന്റെ പേർക്കും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ മജിസ്രേട്ടിന്റെയും പോലീസ് ഇൻസ്പക്ടരുടേയും പേർക്കും കോർട്ടിൽനിന്നും ഉത്തരവു വന്നു. അതിൻപ്രകാരം സെമിനാരിയുടെ പൂട്ടുകൾ എടുപ്പിച്ചു നടത്തിതരികയും സുറിയാനി കണക്കിൽ കർക്കിടകം 3-നു മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ദുക്ക്റാന ദിവസം മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും മാർ ശെമവോൻ അത്താനാസ്യോസ് ബാവായും അവിടെ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ...*

ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ വിവരണത്തെ ശരിവയ്ക്കുന്നതാണ് സെമിനാരി വിധി നടത്തിനെക്കുറിച്ച് കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശന്റെ ദൃക്സാക്ഷി വിവരണം. ... *ഇതിനിടയിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും മാർ ശെമഓൻ അത്തനാസ്യോസ് ബാവായും കോട്ടയത്ത് പുത്തനങ്ങാടി കുരിശു പള്ളിയിൽ നീങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ ഗീവറുഗീസു ശെമ്മാശു തിരുമേനികളെ കാൺമാനായി കുരിശുപള്ളിയിൽ എത്തി അനുഗ്രഹം വാങ്ങി അവിടെ താമസിച്ചു. പിറ്റെ ദിവസമായ കർക്കടകം 3-ന് സിമ്മനാരി വ്യവഹാരം ബാവാ കക്ഷികൾക്ക് ഗുണമായി വിധി ഉണ്ടായതിനാൽ വിധി നടത്തി സിമ്മനാരി കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനായി തിരുമേനികൾ കുരിശുപള്ളിയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് പുത്തൻപള്ളിയിൽ കേറി പ്രാർത്ഥനയും കഴിച്ച് താഴത്തങ്ങാടി വഴിയായി സിമ്മനാരിയിൽ എത്തി. അന്ന് വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കമായിരുന്നതിനാൽ ബോട്ട് സിമ്മനാരിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ മിറ്റത്ത് അടുത്തു. ഗീവറുഗീസു ശെമ്മാശു തിരുമേനികളോട് കൂടെ സിമ്മനാരിയിലേക്ക് പോയി. സിമ്മനാരി മുഴുവൻ പൂട്ടി ഇട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആദ്യമേ പടിഞ്ഞാറെ വലിയ വാതിലിന്റെ പൂട്ട് തല്ലിച്ചു. പിന്നീട് പള്ളിയുടേതും തല്ലിച്ചു. പള്ളിയുടെ ത്രോണോസിങ്കലും കബറിങ്കലും പ്രാർത്ഥനകൾ കഴിച്ചു. തിരുമേനികൾ പടിഞ്ഞാറെ കെട്ടിന്റെ തെക്കും വടക്കുമുള്ള വലിയ ഹോൾ മുറികളിൽ താമസിക്കയും ചെയ്തു. ടി. മാസം 4-ന് വാകത്താനത്ത് നിന്നും മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാ*

പ്പോലീത്തായും സിമ്മനാരിയിൽ വന്നു താമസം തുടങ്ങി. ... എന്ന് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സെമിനാരി കൈവശം കിട്ടിയതോടെ ഇരിപ്പിടമായെങ്കിലും അലച്ചിലിനും അദ്ധ്വാനത്തിനും കുറവു വന്നില്ല. സെമിനാരിക്കേസിന്റെ റോയൽ കോടതിയിലെ അപ്പീൽ, അതിന്റെ വിധിനടത്തിന്റെ തുടർച്ച, കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിക്കേസ്, ഓരോ പള്ളിക്കും കേസ്; ഇങ്ങനെ വ്യവഹാര പരമ്പര തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇവയ്ക്ക് ഒരു ശമനം വന്നത് 1905-ൽ ആർത്താറ്റു പള്ളിക്കേസിലെ കൊച്ചി റോയൽകോർട്ടു വിധിയോടെയാണ്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനു വേണ്ടി ഈ കേസുകളെല്ലാം *ഏകഹസ്തനായി* നടത്തി വിജയത്തിലെത്തിച്ചത് ഇ. എം. ഫിലിപ്പായിരുന്നു.

കേവലം സെമിനാരി കൈവശം കിട്ടിയതുകൊണ്ടോ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടോ അടങ്ങിയിരിക്കാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ തയാറല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിലെ സംരംഭകൻ പുതിയ പുതിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ കൈ വെച്ചപ്പോൾ അവയുടെ എല്ലാം തന്നെ നടത്തിപ്പിന്റെ ഭാരം ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ ചുമലിലായി. നാടെങ്ങും ആരംഭിച്ച സ്കൂളുകളുടെ ചുമതലയും അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപ്പിച്ചു. അതീവ വിജയമായി കലാശിച്ച എം. ഡി. സെമിനാരി ഷോഡതിയുടെ ചുമതലയും ഇ. എം. ഫിലിപ്പിനായിരുന്നു. ഇവയിൽ ഏറ്റവും ദുഷ്ക്കരം *ഇടവകപത്രിക*യുടെ നടത്തിപ്പായിരുന്നു.

അക്ഷരത്തിന്റെ ശക്തിയെപ്പറ്റി തികഞ്ഞ ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ 1892-ൽ *മലങ്കര ഇടവക പത്രിക* എന്ന പേരിൽ സഭാവാർത്തകൾക്കായി ഒരു മാസിക ആരംഭിച്ചു. ക്ഷണേന തന്നെ അതിന്റെ പത്രാധിപത്യവും ഇ. എം. ഫിലിപ്പിനെ ഏൽപ്പിച്ചു. 1889-ൽ റോയൽ കോർട്ടു വിധിയെത്തുടർന്ന് പാലക്കുന്നത്ത് തോമസ് അത്താനാസ്യോസും സഹചരരും സ്ഥാപിച്ച *നവീകരണ സുറിയാനി സഭ*യും, അവരെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ആംഗ്ലിക്കൻ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകളും അവരുടെ യുദ്ധം ഇക്കാലമായപ്പോഴേയ്ക്കും ബൗദ്ധിക തലത്തിലേയ്ക്കു മാറ്റിയിരുന്നു. സി.എം.എസ്. മിഷനറിമാരുടെ *മലയാളമിത്രം* എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ആരംഭിച്ച വാക്പയറ്റ് പിന്നീട് *നവീകരണ സുറിയാനി സഭ* ആരംഭിച്ച *മലങ്കര സഭാ താരക* ഏറ്റെടുത്തു. ഇതിനെ പ്രതിരോധിക്കുക എന്ന ഭാരിച്ച കർത്തവ്യമാണ് *മലങ്കര ഇടവകപത്രിക*യിൽ വന്നു ചേർന്നത്. ഈ കർത്തവ്യം ഇടവകപത്രിക ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ചു. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ, മുഖലേഖനം മുതൽ, പഠനങ്ങളും അന്തർദേശീയ -പ്രാദേശിക വാർത്തകളും വാദപ്രതിവാദത്തിനുള്ള മറുപടിയും എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്നതും എഡിറ്റു ചെയ്യുന്നതും ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണമായി ത്തന്നെ ഇ. എം. ഫിലിപ്പായിരുന്നു. കനത്ത അദ്ധ്വാനഭാരത്തിനിടയിലും സ്തുത്യർഹമാംവിധം തന്നെ ആ കർത്തവ്യം അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ചു എന്ന് *മലങ്കര ഇടവകപത്രിക* പരിശോധിക്കുന്ന ആർക്കും ബോദ്ധ്യമാകും.

പൂർണ്ണസമയ സമുദായ സേവനത്തിൽ നിന്നും താൻ വിടുതൽ പ്രാപിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് തന്റെ ആത്മകഥയിൽ ... *(കൊല്ലവർഷം) 1085 വൃശ്ചിക മാസത്തിൽ കോട്ടയത്തു കൂടിയ പൊതുയോഗം കലങ്ങിപ്പിരിയുകയും, ബാവായും കൊച്ചു ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും തമ്മിൽ രസമില്ലാതാകയും, ... സമുദായ കാര്യങ്ങൾ കുഴപ്പത്തിലാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഈവക തർക്കങ്ങളിൽ പങ്കുപിടിക്കാൻ എനിക്ക് ഒട്ടുംതന്നെ സന്തോഷമില്ലായിരുന്നു. "സ്വരം നന്നായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ പാട്ട് നിർത്തണം" എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലിൻപ്രകാരം 1085 മേടത്തിൽ ഞാൻ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനം രാജിവെച്ചൊഴിഞ്ഞു. ...* എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് സത്യമാണെങ്കിലും പൂർണമായ സത്യം ഇവിടെ അനാവൃതമായിട്ടില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. അദ്ദേഹത്തെ യഥാർത്ഥത്തിൽ നസ്രാണി സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരാ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നും അകറ്റിയത് അബ്ദുള്ളാ ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അവസരവാദപരമായ നിലപാടുകളായിരുന്നു.

ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തിയ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് അവിടുത്തെ Church Family Newspaper എന്ന പത്രത്തിന നുവദിച്ച അഭിമുഖമാണ് ഇ. എം. ഫിലിപ്പിനെ ആദ്യം വിഷമവൃത്തത്തിലാക്കിയത്. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ പ്രീതി പിടിച്ചുപറ്റാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായി സുറിയാനി സഭയുടെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസങ്ങളിൽപ്പെട്ട ദൈവമാതാവിനോടും പരിശുദ്ധന്മാരോടുമുള്ള സംസർഗം, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന എന്നിവയെ തള്ളിപ്പറയുകയും ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടേയും സുറിയാനി സഭയുടേയും വിശ്വാസം ഒന്നാണെന്നു പാത്രിയർക്കീസ് തട്ടിവിടുകയും ചെയ്തു. ഇത് നവീകരണ സുറിയാനി സഭയുടെ മുഖപത്രമായ *മലങ്കരസഭാ താരക* ആഘോഷിച്ചത് അദ്ദേഹത്തെ ഞെട്ടിച്ചു. പതിനെട്ടു വർഷക്കാലം *ഇടവകപത്രിക*യിലൂടെ താൻ എന്തിനൊക്കെവേണ്ടി പൊരുതിയോ അതെല്ലാം വെറും ജലരേഖയാക്കി മാറ്റിക്കൊണ്ട് താൻ *വേദതലവനായി* കണക്കാക്കുന്ന അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് നടത്തിയ പ്രസ്താവന ഇ. എം. ഫിലിപ്പിനെ സ്തംഭിപ്പിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിലും തെറ്റില്ല. ഈ വാർത്തയുടെ നിജസ്ഥിതി ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടും നിഷേധക്കുറിപ്പു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നും കാണിച്ച് പാത്രിയർക്കീസിനും, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മലങ്കരസഭയുടെ പ്രതിനിധിയായ ഡോ. ബാബായ്ക്കും നേരിട്ടും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ, സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് എന്നിവർ വഴിയും അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടും അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് അതിനു തയാറായില്ല. ഇത് ഇ. എം. ഫിലിപ്പിനെ തികച്ചും നിരാശനാക്കി. അതിനെ തുടർന്ന് കൊല്ലവർഷം 1084 മകരത്തിൽ (1909) അദ്ദേഹം *ഇടവകപത്രിക*യുടെ പത്രാധിപർ സ്ഥാനം രാജി വെച്ചു.

മലങ്കരയുടെ ലൗകികാധികാരം എന്ന സ്വപ്നമായി നടക്കുന്ന അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരഭ്രമം സഭയെ കേസുകളി

ലേയ്ക്കും വിഭാഗീയതകളിലേയ്ക്കും നയിക്കുമെന്ന് 1882 മുതൽ 1905 വരെ മലങ്കരസഭയുടെ വ്യവഹാര കാര്യസ്ഥനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു ഉത്തമ ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. 1911 മാർച്ച് 3-ന് ഇലഞ്ഞിക്കൽ ഇ. ജെ. ജോൺ വക്കീലിന് അയച്ച കത്തിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ... *Litigations will certainly ensure. Mar Ath: is likely to made president in the room of Mar Dio. He is a strong Patriarchan ...* (*കേസുകൾ ഉറപ്പാണ്. മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സ്ഥാനത്ത് പ്രസിഡന്റായി നിയമിക്കും. അദ്ദേഹം ഒരു കടുത്ത പാത്രിയർക്കീസുകാരനാണ്.*) എന്ന് അദ്ദേഹം ആ കത്തിൽ ദീർഘദർശനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ഇത്തരമൊരു ദുഃരവസ്ഥ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഉണ്ടാകരുതെന്നു ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന് അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുള്ള ഉത്തമ മാർഗ്ഗം *ഒന്നും ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കാതെ പാത്രിയർക്കീസിനെ മടക്കി അയക്കുക* (*... Therefore, the best thing is to send the Patrtiarch without doing anything. ...*) എന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹം ജോൺ വക്കീലിനെ പ്രസ്തുത കത്തിൽ ഉപദേശിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനോട് പ. പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രീയർക്കീസ് മുടക്കുമെന്ന ഭീഷണിയോടെ *ശൽമൂസ* ആവശ്യപ്പെട്ട കാര്യവും, അതിനെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തുറന്നടിച്ച് നിഷേധിച്ചതും, അതു കേട്ടുംകൊണ്ട് പാത്രിയർക്കീസ് ചുമ്മാ മടങ്ങിപ്പോയതും (*... The late Patriarch demanded iÂaqk from late Mar Dionysius, and even threatened him to excommunicate him, but Mar D: flatly refused and the Patriarch returned home without doing anything. ...*) ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയശേഷം ഇപ്പോഴത്തെ പ്രതിസന്ധിയിൽ നിന്നും കരകയറുവാനുള്ള മാർഗ്ഗവും അദ്ദേഹം ജോൺ വക്കീലിനു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ... *അതേപോലെ ഈ പാത്രിയർക്കീസിനേയും കൈകാര്യം ചെയ്യണം. എനിക്കു തോന്നുന്നത് നിങ്ങളുടെ ദന്ത അംശവടിയും പരുമല നിന്ന് ഭീമമായ ഒരു തുകയും നൽകിയാൽ ഇതു സാധിക്കുമെന്നാണ് ...* (*... Similarly this Patriarch also should be induced to do so. This I think can be done present of your ivory staff and a large sum from Parumalai. ...*) എന്ന ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ ഉപദേശം പക്ഷേ ഫലിച്ചില്ല.

വംശീയ വൈജാത്യം പുലർത്തുന്ന ക്നാനായ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട വ്യക്തിയായിട്ടും മലങ്കരസഭ പിളരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് അചിന്ത്യമായിരുന്നു. ആലപ്പുഴ ജില്ലാക്കോടതിയിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന് ലഭിച്ച ആദ്യ ജയം മുതൽ ഇ. എം. ഫിലിപ്പിനെ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന *അച്ചായന്മാരുടെ* വംശീയ സ്പർദ്ധയും അസൂയയും, പുതുതായി ക്നാനായ ഭദ്രാസനം രൂപീകരിച്ച് പിതൃസഹോദരനായ ഇടവഴിക്കൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരെ മേല്പട്ടക്കാരനാക്കി അതിന്റെ മെത്രാനാക്കാ

മെന്ന അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വാഗ്ദാനം മനസില്ലാമനസോടെ സ്വീകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധിതനാക്കി. പക്ഷേ ഈ സാഹചര്യത്തിലും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കെണിയിൽ വീഴുവാനോ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ വട്ടശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമനെ തള്ളിപ്പറയാനോ മലങ്കരസഭാ വിഭജനത്തിന് അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ കരു ആകുവാനോ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് തയാറായില്ല. വടകര പള്ളിയിൽ വെച്ച് കൊല്ലവർഷം 1085 ചിങ്ങം 15 (1910 ഓഗസ്റ്റ് 28) നു ഇടവഴിക്കൽ ഗീവർഗീസ് മാർ സേവേറിയോസിനെ വാഴിക്കുന്നതിന് തൊട്ടു മുമ്പ് ചിങ്ങം 9-ന് അദ്ദേഹം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് ആറാമന് അയച്ച കത്ത് ഇതിനു ശക്തമായ തെളിവാണ്. പ്രസ്തുത കത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം:

... ഞാൻ ഇന്നലെ ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ വടക്കുനിന്ന് എന്റെ പേർക്ക് ഒരു കമ്പി പുലയൻകാട്ടിൽ അച്ചന്റേതായി വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിലെക്കാര്യം ഞാൻ വെള്ളിയാഴ്ച തന്നെ വടകര എത്തണമെന്നു ബാവാ നിർബന്ധമായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. അതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്നെ സാക്ഷി നിർത്തണമെന്നുള്ളതാണെന്നു തീർച്ചയാണ്. അതിനാൽ എന്നെ അകപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള മനപ്പൂർവ്വം ഉണ്ടെന്നു വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും പോകാതിരിപ്പാൻ പാടില്ല.

ഞാൻ ഒഴിയാൻ കഴിയുന്നതു നോക്കും. ഏതായാലും നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നാൽ എന്തു വേണ്ടു എന്നറിയുന്നില്ല. എന്നെ അകപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ അകപ്പെടുത്താതിരിപ്പാൻ മുൻകരുതലായി ഒരു രാജി ഹർജി തിരുമനസിലെ കയ്യിൽ സൂക്ഷിപ്പാൻ ഇതു സഹിതം അയക്കുന്നു. ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഇതു പ്രയോഗിക്കാം. ഇതിന്റെ പകർപ്പു ഞാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. എന്നെ ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ വിചാരിക്കുന്ന ഫലമില്ലെന്നു കാണിപ്പാൻ പകർപ്പ് ഉപയോഗപ്പെടുത്താമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

ഒരു കാര്യം തിരുമനസുകൊണ്ട് ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളണം. അതായതു തിരുമനസിലേക്കെതിരായി വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കണമെന്നോ പൊതു സമുദായത്തിൽനിന്നും വേർതിരിയണമെന്നോ ഉദ്ദേശമില്ല. ഞങ്ങളെ പ്രത്യേക ഇടവകയായിട്ടു ബാവാ തിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിരണം, തുമ്പമൺ എന്നിങ്ങനെ പോലെ ഇതും മലങ്കര മഹാ ഇടവകയുടെ ഉപ ഇടവകയായിട്ടും അസോസ്യേഷനിൽ ബന്ധിച്ചും ഇരിക്കണമെന്നുമല്ലാതെ മറ്റ് ഉദ്ദേശമൊന്നുമില്ലെന്ന് തീർച്ചയായി വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളണം....

ഈ സംഭവപരമ്പരകളുടെ അന്ത്യത്തിലാണ് ആത്മകഥയിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് മലങ്കരസഭയുടെ മുഖ്യധാരയിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായും സ്വയം വിമുക്തനാകുന്നത്. അതിനുശേഷം സ്വന്തം ഇടവകയ്ക്കു പുറത്ത് യാതൊരു സമുദായ പ്രവർത്തനത്തിലും അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെട്ടില്ല. പിന്നീട് ആലുവായിൽ പാത്രിയർക്കീസ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയ

ബദൽ മലങ്കര അസോസിയേഷനിൽ പിതൃസഹോദരൻ മെത്രാനായി പങ്കെടുത്തെങ്കിലും അദ്ദേഹം പങ്കെടുക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു.

തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ സർവീസിൽ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായുള്ള നിയമന ഉത്തരവ് കൈയിലിരിക്കെയാണ് ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് അതുപേക്ഷിച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ അഭ്യർത്ഥന മാനിച്ച് വ്യവഹാര കാര്യസ്ഥനായി മുഴുവൻ സമയ സമുദായ സേവനത്തിന് ഇറങ്ങുന്നത്. ഉറപ്പു നൽകിയ പ്രതിമാസ ശമ്പളമോ പലപ്പോഴായി വാഗ്ദാനം ചെയ്ത സമ്മാനങ്ങളോ പൂർണ്ണമായി നൽകുവാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനു

സാധിച്ചില്ല. *എന്നും ധനികനും എന്നും ദരിദ്രനുമായിരുന്ന* അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയായിരുന്നു അതിന്റെ മുഖ്യ കാരണം. അതോടൊപ്പം സമുദായ സേവനാരംഭകാലംതൊട്ടു പോത്തച്ചനെ വിടാതെ പിന്തുടർന്ന *അച്ചായന്മാരുടെ* ശത്രുതയും ഒരു കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതെ വയ്യ. പക്ഷേ 28 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം തികച്ചും സന്നിഗ്ദ്ദമായ ഘട്ടത്തിൽ സ്വയം പിന്മാറുന്നതു വരെ പരാതി കൂടാതെ ഏല്പിച്ചതും അതിലധികവും ജോലി സ്തുത്യർഹമായി ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് ചെയ്തു. തനിക്കു വേണ്ടത് മുട്ടുകൂടാതെ ദൈവം അത്ഭുതകരമായി തന്നു എന്ന് ആത്മകഥയിൽ അനുസ്മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

പക്ഷേ സാമ്പത്തിക സമ്മാനങ്ങൾക്ക് അതീതമായി *നമുക്ക് എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട ഇടവഴിക്കൽ പോത്തച്ചനെ* അനശ്വരനാക്കാൻ തക്ക ഒരു സംഗതി മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ ഇതിനിടയിൽ ചെയ്തു. 1889-ൽ റോയൽ കോടതിവിധിയിലൂടെ നേടിയ ഉജ്വല വിജയത്തെതുടർന്ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ ഒരു എണ്ണഛായാ ചിത്രം രാജാരവിവർമ്മയെക്കൊണ്ട് വരപ്പിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ചിത്ര രചനയ്ക്കു *പോസു ചെയ്യുവാൻ* തിരുവനന്തപുരത്തെത്തിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ കൂട്ടത്തിൽ കാര്യം പറയാതെ ഇ. എം. ഫിലിപ്പിനേയും കൂട്ടി. 1889 ജൂലൈ 12-നു ഉണ്ടായ റോയൽ കോടതി വിധിയിലെ വിജയം സംബന്ധിച്ച ടെലഗ്രാം ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനെ പഴയ സെമിനാരിയിൽ വെച്ചു വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് അദ്ദേഹം ചിത്രം വിഭാവനം ചെയ്തത്. തന്മയത്വത്തോടെ *ചിത്രമെഴുത്തു തമ്പുരാൻ* അതു ക്യാൻവാസിലേയ്ക്കു പകർത്തി. പൂർത്തിയായ ചിത്രം പഴയസെമിനാരിയിലെ *കമ്മട്ടി മാളിക*യിൽ അന്നുമുതൽ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് എന്ന സമുദായസ്നേഹിയുടെ കൂടി ശാശ്വത സ്മാരകമായി സ്ഥാനം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. കാലത്തിനു മായ്ക്കാനാവാത്ത സ്മാരകം.

ശകാരവും ശത്രുതയും അല്ലാതെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ നേട്ടങ്ങളൊന്നും സ്ഥാനം മൂലം ലഭ്യമല്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് മലങ്കര അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ ദീർഘകാലം (1883 ഡിസംബർ 29 - 1910 ഏപ്രിൽ) വിശ്വസ്ഥ സേവനം അനുഷ്ടിച്ച് എക്കാലത്തേയ്ക്കുമുള്ള മാതൃക ശേഷിപ്പിച്ച വ്യക്തിയാണ് ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്. റോയൽ കോടതി വിധിയ്ക്കും രവിവർമ്മ ചിത്രത്തിനും 125 വയസു തികയുന്ന, ഇടവഴിക്കൽ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് എന്ന നിഷ്കാമ കർമ്മിയുടെ ചരമ ശതാബ്ദിയായ, 2014-ൽ ഉയരുന്ന രണ്ടു പ്രസക്തമായ ചോദ്യങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത്, എന്തുകൊണ്ട് ഇ. എം. ഫിലിപ്പിനേപ്പോലെയുള്ള സമുദായ സ്നേഹികളും സ്വാർത്ഥരഹിതരും കഠിനാദ്ധ്വാനികളുമായ അൽമായ നേതാക്കൾ ഇന്ന് സഭയിൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ല? രണ്ടാമതായി, അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന *ഏക സഭ* എന്ന ഉദാത്തമായ കാഴ്ചപ്പാട് എന്തുകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ സമുദായ പ്രമാണികൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു? ഉറക്കെ ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ *സഭാജീവിത നാൾവഴി*യിലെ ചരമക്കുറിപ്പ് ഉദ്ധരിച്ച് ഈ ലേഖനം അവസാനിപ്പിക്കാം. ... (കൊല്ലവർഷം) *1090 - 1914 ചിങ്ങ മാസം ... 11-ന് തിങ്കളാഴ്ച അസ്തമിച്ച് പ്രസിദ്ധനായ ഇടവഴിക്കൽ ഇ. എം. ഫിലിപ്പോസ് മരിച്ചു. ഇയാൾ വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ സിക്രട്ടറിയും കാര്യസ്ഥനും ഇടവകപത്രികയുടെ പത്രാധിപരും സമുദായം വക പല വ്യവഹാരങ്ങൾ നടത്തിയവനും സമുദായത്തിന്റെ ഒരു വലിയ തൂണുമായിരുന്നു. ഇയാളുടെ മരണം സുറിയാനി സമുദായത്തിന് ഒരു വലിയ നഷ്ടം തന്നെ. ...*

(*ബഥേൽ പത്രിക*, ഓഗസ്റ്റ് 2014)